

Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.253/2007/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2008. év március hó 19. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társa ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 16.B.IX.34.039/2006. szám alatt indult büntetőügyben *a II. r. vádlott* által a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 21.Bf.IX.5166/2007/12. számú ítélete ellen benyújtott *fellebbezést elutasítja.*

Megállapítja, hogy a Fővárosi Bíróság 21.Bf.IX.5166/2007/12. számú ítélete a II. r. vádlott tekintetében 2008. év március hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A harmadfokú eljárás során felmerült 18.000,- (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2006. év október hó 30. napján kelt 16. B. IX. 34.039/2006/26. számú ítéletével a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében mint társtettes és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletében mint társtettes. Ezért őt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére súlyosításért, az I. és a II. r. vádlott és védőik enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Főügyészség Bfel. 27163/2006/1. számú indítványában fenntartotta a súlyosítást célzó fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2007. év április hó 12. napján tartott nyilvános ülésen a 21. Bf. IX. 5166/2007/15. számú ítéletével a II. r. vádlottat

bűnösnek mondta ki az elsőfokú bíróság által terhére megállapított bűncselekményeken túl kiskorú veszélyeztetésének büntetében is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A nyilvános ülésen az ügyész nem volt jelen, a II. r. vádlott és védője megjelentek. A másodfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően a II. r. vádlottat és védőjét a fellebbezési jogukra nem oktatta ki, kioktatás a jegyzőkönyvben nem szerepel.

A másodfokú bíróság az ítéletet jogerősítette és végrehajthatóvá nyilvánította.

A II. r. vádlott még az ítélet kihirdetésének napján, 2007. év április hó 12. napján írásbeli beadványában hivatkozott arra, hogy a jogorvoslati jogosultságára nem oktatta ki a bíróság, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a kiskorú veszélyeztetésnek büntette miatti bűnösségének megállapítása miatt és enyhítésért fellebbezést jelent be.

A Fővárosi Bíróság a 2007. év október hó 4. napán tartott tanácsülésen a II. r. vádlott fellebbezését joghatályosnak fogadta el, ezért a jogerősítési és végrehajthatósági záradékot hatályon kívül helyezte, és a fellebbezés elbírálására az iratokat a harmadfokú bírósághoz felterjesztette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.690/2007. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is alaposnak tartotta a bejelentett fellebbezést. Kifejtett álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete felderítetlenség okából megalapozatlan, mert a II. r. vádlott szülőanyja ugyan a gyk. tanúnak, de őt örökbe adta tanú 1-nek. Ezzel a II. r. vádlott szülői felügyeleti joga megszűnt, így kérdéses, hogy a II. r. vádlott milyen jogviszony alapján tekintendő a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személynek. Mivel ennek tisztázása a másodfokú eljárásban elmaradt, harmadfokon pedig nincs helye bizonyításnak a Fővárosi Bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a gyk. tanú örökbefogadási határozatának beszerzésére, a II. r. vádlott, a tanú 1. és a gyk. tanú meghallgatása végett a másodfokú bíróságnak új eljárásra utasítását indítványozta.

A II. r. vádlott védője a vádlott által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Annak megállapítását kérte, hogy a II. r. vádlott a szülés után örökbeadta tanú 1-nek a gyermekét, azóta nem élnek egy lakásban, soha nem voltak közös háztartásban. A gyk. tanú a cselekmény elkövetésekor az I. r. vádlott élettársa volt. Ezért a vádlott felmentését indítványozta.

A II. r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz és a felmentését kérte.

A harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen mindenképp azt vizsgálta a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 1/2007. BK. véleményének az I/2. pontjában írtak alapján, hogy a harmadfokú eljárás törvényes feltételei fennállnak-e. A Be. 386. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy másodfellebbezésnek akkor van helye, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon

- felmentett vádlott bűnösségét megállapítja, vagy kényszergyógykezelését elrendeli;
- megszüntetett eljárás esetén a vádlott bűnösségét megállapítja; - elítélt vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást megszünteti és a másodfokú bíróság döntése a büntetőjog szabályait sérti.

Nincs helye tehát másodfellebbezésnek, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon

- felmentett vádlott esetében az eljárást megszünteti; és akkor sem, ha
- a megszüntetett eljárás esetén a vádlottat felmenti, ezekben az esetekben ugyanis nem állapította meg a bűnösségét.

A Be. 386. § (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak akkor van tehát helye, ha a másodfokú bíróság az ügydöntő határozatával eltérő rendelkezést hozott és ezáltal az anyagi jog szabályait sérti.

Az anyagi jogsértés vizsgálata azonban nem a másodfellebbezés joghatályosságának a kérdése, mert elsősorban azt a feltételt kell vizsgálni, hogy a harmadfokú eljárás törvényi feltételei alapján lehetőség nyílt-e a másodfellebbezésre, és csak az érdemi elbírálás során kerülhet sor az anyagi jogszabálysértés vizsgálatára.

Az adott ügyben az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott bűnösségét a kiskorú veszélyeztetésének büntetében nem állapította meg. Ezzel szemben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság nem a kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt felmentett vádlott bűnösségét állapította meg, nem eltérő rendelkezést hozott, hanem egy további bűncselekményben a kiskorú veszélyeztetésének büntetében állapította meg a II. r. vádlott bűnösségét.

A Be. 386. § (1) bekezdése pontosan meghatározza, hogy mely esetekben van helye harmadfokú eljárásnak. A törvény azonban nem teszi lehetővé e rendelkezés kiterjesztését.

A Legfelsőbb Bíróság az 1/2007. BK. véleménynek a II/2/c. pontjában határozottan állást foglalt abban, hogy nincs helye harmadfokú eljárásnak, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozata nem tartalmaz - a Be. 386. § (1) bekezdésben meghatározott - eltérő rendelkezést.

A Fővárosi Ítéltábla ezért megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság 21. Bf. IX. 5166/2007/12. számú ítélete ellen a Be. 386. § (1) bekezdésben írt feltételek hiányában nem nyílt meg a harmadfokú elbírálás lehetősége, illetve a II. r. vádlottnak nem volt meg a másodfellebbezési lehetősége. Ezért a fellebbezését a Be. 396. § (1) bekezdése alapján elutasította. Egyúttal megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete a Be. 588. § (3) bekezdésének d) pontja alapján azon a napon emelkedik jogerőre, amikor a fellebbezést a harmadfokú bíróság elutasította, azaz 2008. év március hó 19. napján.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság 21. Bf. IX. 5166/2007/12. számú ítélete a II. r. vádlott esetében a bűnösségének kiskorú veszélyeztetése büntetében történt megállapításakor a Be. 2. § (2) bekezdésében meghatározott törvényes vád hiányában járt el.

Annak ellenére, hogy a nyomozás során a II. r. vádlott azon nyilatkozatára tekintettel, miszerint az elkövetéskor a társaságában levő gyk. tanú a lánya, de nem ő neveli, a nyomozó hatóság a II. r. vádlottal közölte, hogy megalapozottan gyanúsítható a Btk. 195. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kiskorú veszélyeztetése büntetének elkövetésével, a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség a B. IX. 3755/2005/20-I. számú vádiratában a II. r. vádlott ellen azonban kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt nem emelt vádat. Az ügyész perbeszédében a vádirati tényállást és minősítést fenntartotta, végindítványában a II. r. vádlott bűnösségének megállapítását rablás büntetében és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletében mint társtettes indítványozta megállapítani. A II. r. vádlott terhére az ügyész súlyosítás végett jelentett be fellebbezést, a Fővárosi Főügyészség a Bfel. 27163/2006/1. számú átiratában a II. r. vádlott terhére a súlyosítás végett bejelentett fellebbezést fenntartotta, a vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosításra tett indítványon túl más indítvánnyal nem élt.

Ezen túlmenően az ítélet tábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az új eljárás lefolytatásakor további bizonyítás felvételét szorgalmazó indítványával kapcsolatban arra is utal, hogy a vádirat I. , - a II. r. vádlottat nem érintő - pontja tartalmazza azt, hogy a gyk. tanú tanú 1. gyermeke a szám alatt laknak, tanú 1. pedig a 2006. év június hó 28. napán tett vallomásában a jegyzőkönyv 3. és 4. oldalán részletesen nyilatkozott arra, hogy kivel élt egy lakásban és kijelentette azt is, hogy azért haragudott az I. r. vádlottra, mert lányát, a gyk. tanút elvitte egy szórakozóhelyre és belevitte egy rablásba.

A vádirati tényállás nem tartalmazza a Btk. 195. § (1) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetése büntette törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket. Ilyen tényeket nemcsak az elsőfokú ítélet, de a II. r. vádlott bűnösségét az e bűncselekményben is megállapító másodfokú ítélet sem tartalmaz.

A vád törvényességének pedig elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. Ez egyben a vádirat Be. 217. §-a (3) bekezdésének b) pontja szerinti kellékének meglétét is feltételezi.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a Fővárosi Bíróság törvényes vád hiányában járt el, ezért a Be. 416. § (1) bekezdésnek a c) pontja alapján, a Be. 373. § (1) bekezdés l/c. pontja szerinti eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati eljárásnak van helye.

A felülvizsgálati indítvány benyújtására a Be. 417. § II/a, b, c. pontja alapján az ügyész, a II. r. terhelt és a védője jogosult.

Az ítéltábla a Be. 398. §-ának (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a II. r. vádlott védelmének ellátásával a harmadfokú eljárásban 18.000 Ft. bűnügyi költség merült fel és akként rendelkezett, hogy ezt a bűnügyi költséget az állam viseli.

Budapest, a 2008. év március hó 19. napján

Miszlayné dr. Lányi Éva sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

. Halász Irén sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző